

El Molí Vell

Orpí

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	El Molí Vell. 08787. Orpí
Emplaçament	A peus de la carretera BV - 2131 al km 8. En un revolt tancat de la carretera.
Alçada:	351
Coordenades:	
Latitud:	41.52823
Longitud:	1.59599
UTM Est (X):	382867
UTM Nord (Y):	4598350

Classificació

Número de fitxa	08152 - 83
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	El conjunt de l'edifici es troba en bon estat de conservació. Si ens referim a l'edifici primitiu, no es conserva pràcticament res.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08151A009000540000JE
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. IN SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dv., 17/10/2014 - 02:00

Descripció

Està situat a tocar de la carretera BV- 2131 al km 7.5, en un revolt d'aquesta carretera. Poc en queda del que havia estat l'edifici del molí, ja que ha sofert moltes transformacions, perdent així la seva estètica primitiva. Actualment, solament alguns elements ens fan indicar que havia estat un molí, i aquests elements no es trobem precisament en l'edifici, sinó en el seu entorn.

Es tracta d'un edifici de planta rectangular de grans dimensions i que actualment consta de planta baixa i dues plantes de pis. Totes les parets estan arrebossades i pintades fet que impedeix conèixer les característiques del mur. Tot fa indicar però que respongui a la tipologia arquitectònica tradicional de la zona amb carreus irregulars en filades horitzontals. Tot i això, i a causa de les reformes efectuades es possible que no tots els murs segueixen sent com en el seu origen. La coberta és a dues vessants (est-oest) i amb uralita.

L'accés es situa a una de les plantes de pis de la façana est, i presenta un arc adovellat de mig punt (és possible que aquesta entrada no estigués en aquesta alçada, i en les reformes fetes s'aprofités d'alguna altra part de l'edifici). A la resta de façanes de l'edifici, no es conserva cap altre element d'interès, si més no que sigui visible. L'interior de l'edifici no conserva cap element de l'antic molí.

Troblem però travessant pel nord de l'edifici l'antic canal que proporcionava aigua a la bassa i al molí.

Encara es pot observar algun dels ponts per on passa l'aigua, obrats amb carreus de pedra ben treballats formant un arc de mig punt. Davant de la façana oest, s'hi conserva encara la bassa, tot i que no es pot observar-hi res perquè es troba coberta de vegetació. Al sud, l'edifici dona a la riera de Carme. No s'hi ha pogut accedir, però es possible que encara es conservi alguna estructura del molí entre la vegetació.

Història

Aquest antic molí el podem situar entorn mitjans del segle XVIII. Cal esmentar que la informació històrica sobre aquest molí és molt difusa, ja que en cap moment en la documentació del segle XVIII se'l cita com a Molí Vell. En els seus inicis es tractava d'un molí draper i és possible que fos propietat de Segismon Borrull, paraire d'Igualada. Això cal englobar-ho en el context que els mestres paraïres d'Igualada decideix construir els seus propis molins situats sobretot a la conca de la riera de Carme per al seu ús particular. Aquestes operacions consten a l'"Arxiu Notarial de la contracció d'establiments emfitèutics per a usos industrials en una propietat del terme d'Orpí."

Concretament, el sistema seguit per a l'edificació de les instal·lacions industrials consistia en l'establiment emfitèutic d'una parcel·la de terra per edificar i al mateix temps l'establiment de l'ús d'aigües pel consum del molí draper. La referència cadastral més antiga que trobem correspon a 1760 i és possible o que coincideixi amb la construcció d'aquest molí amb aquesta data o encara pugui ser més antic i que ens apropiaria a la data 23 d'abril de 1753 on trobem el següent contracte: Establiments sobre Vi jornal de terra del terme d'Orpí per construir un molí bataner i sobre l'aprofitament d'aigües a Segimon Borrall, paraire d'Igualada.

Una altra important que cal esmentar, i que va afectar el molí, fou a la dècada dels anys 70 del segle XX quan es va voler construir una residència. Les obres provocaren la destrucció dels elements patrimonials més importants i una transformació important en l'estètica de l'edifici. Finalment aquesta residència no es va posar en funcionament i actualment hi resideix una família.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ J (1979). La revolució industrial a la comarca d'Anoia. Rafael Dalmau Editor, Col·lecció Episodis de la Historia

TORRAS I RIBÉ J (1984). Trajectòria d'un procés d'industrialització frustrat. Miscellanea Aqualatensia, núm2.

